

Pregària marinera

Desperta amor, sa mort m'està cridant
i saps que vull partir, mirant el cel i la mar.
Per sa finestra neix es sol que m'ofereix
un raig de clara llum per as vol etern.

Sa meva barca sigui sa tomba
es pal i antena faran de creu,
deixau sa vela ben escotada
que sa bordada és cap a vent.
Mon pare i l'avi as fons m'esperen,
van prendre es viatge, un poc més prest,
la mar gelosa sempre desitja
omplir-se es ventre d'homos valents.

Prega mariner, si veus sa barca sense patró.
Però no ploris, si per flassada,
no vull sa terra, sinó mar brava.
Es cos s'escampi, per mil onades,
fins l'infinít des temps.

A sa vorera seu una dona
amb es ulls fixos a s'horitzó.
De sa mà dreta cau una rosa,
des seu cor brolla una oració.
Sa mà esquerra estalonada
en es fill jove que de major,
com un miracle, fidel semblança,
vol, com son pare, ser pescador.

Prega mariner, si veus sa barca sense patró.
Però no ploris, si per flassada,
no vull sa terra, sinó mar brava.
Es cos s'escampi, per mil onades,
fins l'infinít des temps.